

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/183/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714213575
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6714213575.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: Z. U., nar. XX.XX.XXXX, P. XXXX/XXX, XXX XX K., štátny občan SR, na vymozenie pohľadávky 199,14,- Eur s príslušenstvom, ktoré začalo pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod spis. zn. EX 27470/14, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 7Er/530/2014-26 zo dňa 12. februára 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Zvolen, č.k. 7Er/530/2014-26 zo dňa 12. februára 2016, p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil exekučné konanie. V odôvodnení uviedol, že v predmetnom prípade je exekučné konanie vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 06724/08 vydaný dňa 01.08.2008. Súd prvej inštancie uviedol, že na Okresnom súde Zvolen sa už viedlo konanie pod sp. zn. 24Er/17/2009 medzi totožnými účastníkmi ako v prejednávanej veci pričom ako exekučný titul v uvedenom konaní oprávnený predložil totožný rozhodcovský rozsudok. V predchádzajúcom konaní súd prvej inštancie uznesením č.k. 24Er/17/2009-30 zo dňa 06.08.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju v zmysle § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2013. V prejednávanej veci sa oprávnený domáha vymozenia dlžnej sumy od toho istého povinného na základe toho istého rozhodcovského rozsudku ako v konaní, v ktorom bolo právoplatne rozhodnuté o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že v prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v prekážke právoplatne rozhodnutej veci. Takýto nedostatok podmienok konania vedie bez ďalšieho k jeho zastaveniu, pričom súčasne bráni tomu, aby exekučný súd skúmal podmienky pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie preto exekučné konanie zastavil.

2. Proti predmetnému uzneseniu podal oprávnený v lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. K dôvodom odvolania sa bližšie vyjadril, pričom uviedol, že oprávnený po podaní návrhu na vykonanie exekúcie a podaní žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia legitímne očakával postup exekučného súdu v zmysle §44 ods. 2 Exekučného poriadku. V tejto fáze exekučného konania príslušný exekučný súd rozhoduje výlučne o podanom návrhu na vydanie poverenia, pričom prípustnými výsledkami sú buď vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydanie uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Exekučný súd napriek tomu o návrhu na vydanie poverenia nerozhodol, ale nad rámec zverenej právomoci rozhodol o zastavení exekučného konania. Uviedol aj, že v

exekučnom konaní nie je možné na predchádzajúce exekučné konanie, ktoré sa skončilo uznesením o zastavení exekúcie aplikovať zásadu res iudicata. Odvolal sa na Exekučný poriadok, ktorý prekážku rozhodnutej veci ako vadu konania, ktorá by bránila ďalšiemu postupu, neuvádza. Exekučný súd pritom porušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom, pretože v exekučnom konaní nebolo rozhodované o návrhu na vydanie poverenia. Exekučný súd zároveň neprípustným spôsobom rozhodol o zastavení exekučného konania.

3. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné, preto v zmysle § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. Odvolací súd z pripojeného spisu súdu prvej inštancie sp. zn. 24Er/17/2009 zistil, že exekučným titulom je v danej veci rozhodcovský rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 06724/08 zo dňa 01.08.2008. Súd prvej inštancie v skôr skončenom konaní uznesením č.k. 24Er/17/2009-30 zo dňa 06.08.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju, súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie a súdneho exekútora nevylúčil z vykonávania exekúcie. Súd dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou podmienkou. Uznesenie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.10.2013 (l. výrok) v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 2CoE/125/2013-54 zo dňa 23.08.2013. Proti predmetnému rozhodnutiu podal oprávnený dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením č.k. 4ECdo/320/2013-88 zo dňa 15.04.2014 tak, že návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, dovolanie oprávneného odmietol, odvolacie konanie zastavil a povinnému náhradu trov konania nepriznal. Napriek tomu, že na podklade totožného exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, sp. zn. SR 06724/08 zo dňa 01.08.2008 - bolo v predchádzajúcom konaní právoplatne rozhodnuté a exekúcia zastavená, oprávnený opätovne spísal pred súdnym exekútorom dňa 30.05.2014 návrh na vykonanie exekúcie vo forme zápisnice.

6. Z vyššie uvedeného vyplýva, že napriek právoplatnému a vykonateľnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal ten istý oprávnený proti tomu istému povinnému návrh na vykonanie exekúcie, a to na podklade totožného exekučného titulu napriek tomu, že exekúcia už bola v predchádzajúcom konaní právoplatne zastavená.

7. Podľa § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

8. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota nepatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

9. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

10. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

11. K procesným podmienkam konania patrí prekážka rozsúdenej veci (res iudicata). Pokiaľ je v konaní zistená, vedie k zastaveniu konania bez ohľadu na to, v akom štádiu sa predmetné konanie nachádza. Vyjadruje nemožnosť prejednať tú istú vec opätovne v novom konaní. Pri výklade pojmu „tá istá vec“ je potrebné dbať na to, aby v konaní išlo o tých istých účastníkov a ten istý predmet konania, teda o totožný uplatnený nárok a totožný skutkový základ. O totožnú vec teda pôjde v prípade rovnakého nároku, o ktorom súd už právoplatne rozhodol a taktiež, ak súvisí s rovnakým predmetom konania alebo rovnakými účastníkmi. Rovnaký predmet konania predstavuje rovnaký nárok, ktorý bol vymedzený v žalobnom petite a vyplýva z rovnakého tvrdeného skutkového stavu, z akého bol uplatnený.

12. Je v záujme právnej istoty účastníkov konania, aby súd už raz posúdený exekučný titul ako nespôsobilý, v ďalšom exekučnom konaní posúdil rovnako.

13. Námietky oprávneného nemali takú povahu, aby boli relevantné privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá nevyžaduje, aby v odôvodnení rozhodnutia bola daná odpoveď na každý argument strany. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie kľúčový, vyžaduje sa osobitná odpoveď práve na tento argument (Georgidias vs. Grécko z 29.5.1997, Higgins vs. Francúzsko z 19.02.1998). Obdobne Ústavný súd SR v uznesení III. ÚS 237/2012-8 zo dňa 13.06.2012 konštatoval, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkmi konania.

14. Odvolací súd s poukazom na § 387 ods. 1 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil. Je totiž v záujme právnej istoty účastníkov konania, aby súd už raz posúdený exekučný titul ako nespôsobilý, v ďalšom exekučnom konaní posúdil rovnako.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).